

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 37

гр. София, 03.06.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на трети юни през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.
ПЕТКОВ

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

като разглежда докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20246000600033 по описа за 2024 година

образувано по частен протест на Военно-окръжна прокуратура София против определение от разпоредително заседание по НОХД № 2024610020014 година на Софийски военен съд по описа за 2024 година.

Производството е по чл. 345 ал. 1 във връзка с чл. 249 ал. 3 от НПК.

С обжалваното определение състав на Военен съд – София е прекратил съдебното производство по НОХД № 20246100200014 по описа на Софийския военен съд за 2024 г. и върнал делото на прокурора поради допуснати в хода на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите.

В протеста се съдържат доводи за незаконосъобразност на определението. Сочат се доводи, че не са допуснати нарушения на правото на защита на подсъдимите. Изтъква се, че съставът на първостепенния съд е коментирал доказателства по съществуто на делото, което на този етап е недопустимо. Направено е искане за отмяна на протестираното определение от разпоредителното заседание по делото и връщането му на първоинстанционния съд за продължаване на разглеждането на делото.

Въззивната инстанция, за да се произнесе взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е приел, че внесенят обвинителен акт отново е съставен в противоречие на чл. 246 от НПК, тъй като в него не са

описани ясно, безпротиворечиво и в достатъчна степен твърдените от прокуратурата престъпления, с всички техни съставомерни обективни и субективни характеристики, така че да съответстват на съответните норми от Особената част на НК, за които подсъдимите са предадени на съд.

Подсъдимите о.р. полковник И. П. И., гражданско лице Г. М. П. – И.а, подполковник Д. Н. В., подполковник Д. Т. Г., о.р. полковник Л. Б. М. и полковник П. Д. П. са обвинени в престъпление по чл. 109 от НК. И. е обвинен по чл. 109 ал. 1 от НК за организатор и ръководител на група поставила си за цел да извършва престъпления по глава I-ва от НК, а останалите подсъдими са обвинени по чл. 109 ал. 2 от НК като участници в такава група.

Подсъдимите о.р. полковник И. И., подполковник Д. В. и подполковник Д. Г. са обвинение в престъпление по чл. 105 ал. 1 от НК, понеже се поставили в услуга на чужда държава – Р. ф., за да и служат като шпиони, без да са извършили деяние по чл. 104 от НК.

Подсъдимите о.р. полковник И. И., гражданско лице Г. П. – И.а, о.р. полковник Л. М. и полковник П. П. са обвинение в това, че М. и П. като извършители, И. И. като подбудител на два пъти, а П. – И.а като помагач на два пъти са обвинени в престъпление по чл. 104 ал. 1 от НК, понеже събирали с цел да издадат на чужда държава информация представляваща държавна тайна.

Подсъдимите подполковник П. Д. П., о.р. полковник И. П. И. и гражданско лице Г. М. П. – И.а са обвинени в престъпление по чл. 393 от НК, понеже първият като извършител, о.р. полковник И. като подбудител, а гражданско лице П. – И.а като помагач разгласили информация с военен характер, представляваща чуждестранна класифицирана информация, получена по силата на международен договор, по който Република България е страна.

Протестът е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Законосъобразен е изводът на първостепенния съд, относно обвиненията срещу шестимата подсъдими за деянията по чл. 109 ал. 1 за И. и по чл. 109 ал. 2 за останалите подсъдими. Досежно подсъдимия И. липсват конкретни фактически данни относно механизма на взимане на това решение, обективирани в конкретно време; място; обстоятелства и пр. Не са описани

каквито и да е конкретни фактически данни относно момента, възприет за начало на организираната престъпна дейност на подсъдимия о. р. полк. И.. Не са изложени и фактически данни относно процесите по организиране и ръководене на групата. Не са описани конкретни факти и обстоятелства, относими към дейността на И. по процеса на организиране на престъпната група, което е обективен съставомерен елемент от деянието. Това е рефлектирало и върху липсата на конкретни фактически данни и по отношение на останалите подсъдими, обвинени като участници в групата. Правилен е изводът на първостепенния съд, че в обстоятелствената част на обвинителния акт не са описани фактически положения, от които да се съди за конкретното поведение и на всеки един от подсъдимите в твърдяната организирана шпионска група. Не са описани и конкретни фактически данни относно друг съставомерен елемент от престъплението, а именно дали всеки един от тези подсъдими е знаел и се е съгласил да участва именно в такава група. Неописани са и обстоятелствата по процеса на формиране на конкретните решения на всеки един от подсъдимите за участие в групата. Процесът по мотивиране е твърде неясен, тъй като от една страна се твърди общо, че подсъдимият о.р. полк. И. ги мотивирал срещу възнаграждение, а от друга страна не е описано непротиворечиво, поради което е и абсолютно неясно дали всеки един от тях е получил „възнаграждение“, или то е било само обещано.

Относно деянието по чл. 105 ал. 1 от НК, в което са обвинени подсъдимите И., В. и Г. не са описани достатъчно факти и обстоятелства, които да изпълват обема на това обвинение и да очертават границите на предмета на доказване. Липсват фактически твърдения относно механизма на взимане на решение; кога и при какви обстоятелства подсъдимите са взели това решение; конкретните факти от които се прави извод, че те са се поставили в услуга на чужда държава (в конкретния случай - РФ), кога и при какви обстоятелства са изразили мълчаливо или изрично своето съгласие и то да □ служат именно като шпиони. Нито в обстоятелствената част на обвинителния акт, нито в диспозитива му е посочено мястото на извършване на деянието, което е един от основните обективни признаци на престъплението.

С обвинителния акт подсъдимите о. р. полк. И., П. – И.а, о. р. полк. М.. Относно деянието по чл. 104 ал. 1, вр. с чл. 20 ал.2 от НК, в което е обвинен

подсъдимият Л. М. да го е извършил на 17.01.202. г. и на 17.02.202. г., основният съд правилно е посочил, че не става ясно дали се твърди, че е извършено едно престъпление, под формата на продължавана престъпна дейност, или се касае за две отделни деяния.

Верни са изводите на първостепенния съд и относно обвинението за престъплението по чл. 393 от НК спрямо подсъдимите подполковник П. П., о.р. полковник И. и П.. В обстоятелствената част на обвинителния акт не е описано по какъв начин обвиняемият П. е разгласил инкриминираната информация. Правилен е изводът на основния съд, че за да е налице „разгласяване“, следва в резултат на поведението на дееца, тази информация да е била доведена до знанието на лица, които нямат достъп по закон до нея. В конкретния случай не е ясно кои конкретни действия на полк. П. се отнасят към твърдяното от прокуратурата разгласяване. Относно обвинението към подсъдимия о.р. полковник И., че е подбудил подполковник П. П. да извърши престъпление по чл. 393, а именно да разгласи информация с военен характер, представляваща чуждестранна класифицирана информация, то липсва описание на конкретни данни по какъв начин И. е сторил това.

Настоящата инстанция следва да отбележи, че първостепенният съд е посочил детайлно множество отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, с които въззивният съд се солидаризира и не е необходимо тяхното преповтаряне тук. При допълнителното разследване прокуратурата следва да отстрани тези нарушения.

Неоснователен е доводът в протеста, че основният съд по недопустим начин е коментирал доказателствения материал по делото. Внимателният прочит на протестираното определение показва, че подобен коментар не е налице.

Предвид изложеното, протестираното протоколно определение от разпоредително заседание по НОХД № 2024610020014 година на Софийски военен съд по описа за 2024 година, с което е прекратено съдебното производство по НОХД № 20246100200014 по описа на Софийския военен съд за 2024 г. и делото е върнато на прокурора поради допуснати в хода на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите следва да бъде потвърдено.

Водим от изложеното и на основание чл. 345 ал. 1 във връзка с чл. 249 ал. 3 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от разпоредително заседание по НОХД № 2024610020014 година на Софийски военен съд по описа за 2024 година.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____